

204

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: U-55/14
Sarajevo, 07.10.2015. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po zahtjevu načelnika općina Novo Sarajevo i Konjic, za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa Zakonom o električnoj energiji u Federaciji Bosni i Hercegovine, na osnovu člana IV.C.3.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave, na sjednici održanoj dana 07.10.2015. godine, donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da član 68., te član 73. st. 2. i 3. i član 76. st. 3. i 4. Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 66/13) povrjeđuju pravo na lokalnu samoupravu Općine Novo Sarajevo, Sarajevo i Općine Konjic.

2. Presudu objavit u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“ i Službenim novinama kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Načelnik Općine Novo Sarajevo, Sarajevo (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva Općine Novo Sarajevo), dana 13.05.2014. godine, podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, smatrajući da se članom 68. Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni član Zakona), povrjeđuje pravo na lokalnu samoupravu i nameće obaveza jedinicama lokalne samouprave, suprotno čl. 10. i 11. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09), (u daljem tekstu: Zakon o principima lokalne samouprave).

Gotovo identičan zahtjev u vezi s Zakonom o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine podnio je dana 22.05.2014. godine, Općinski načelnik Općine Konjic (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva Općine Konjic), čiji zahtjev je protokoliran pod brojem U-59/14., tvrdeći da se čl. 73., 76. i 78. povrjeđuje pravo na lokalnu samoupravu Općine Konjic, da bi podneskom od 27.01.2015. godine proširio zahtjev, tvrdeći da se predmetnim Zakonom, povrjeđuje pravo na lokalnu samoupravu Općine Konjic, odnosno općina u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije, obzirom da se radi o zahtjevima za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa istim propisom – Zakonom o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine, je na osnovu shodne primjene člana 38. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03), donio rješenje o spajanju predmeta, vođenju jedinstvenog postupka pod brojem U-55/14 i donošenju jedne odluke.

2. Stranke u postupku

Stranke u ovom postupku su: načelnici općina Novo Sarajevo, Sarajevo i Konjic, kao podnosioci zahtjeva, te Predstavnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kao donosioci osporenog Zakona.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosilac zahtjeva Općine Novo Sarajevo u zahtjevu je naveo da se osporenim članom Zakona jedinicama lokalne samouprave nameće obaveza, suprotno čl. 10. i 11. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Osporenim članom Zakona propisano je: „Privremeno priključenje

(1) Nije dozvoljeno priključenje na distributivnu mrežu objekata izgrađenih bez građevinske dozvole.

(2) Izuzetno od stava (1) ovoga člana, Operater distributivnog sistema može izvršiti privremeno priključenje bespravno izgrađenih objekata na distributivnu mrežu, uz pismenu saglasnost organa uprave nadležnog za izdavanje građevinske dozvole, u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je izgrađeni objekat na području gdje nisu doneseni planski dokumenti;
- 2) ako je izgrađeni stambeni objekat useljen i
- 3) ako je izgrađeni objekat u postupku legalizacije.

(3) Privremeno priključenja iz stava (2) ovoga člana vrši se po identičnoj proceduri koja se provodi za stalni priključak, do ispunjenja uslova za stalni priključak, u roku od 12 mjeseci koji je utvrđen u pisanoj saglasnosti organa uprave, nadležnog za izdavanje građevinske dozvole.

(4) Rok iz stava (3) ovoga člana može se produžiti za dodatnih 12 mjeseci.

(5) U slučaju da se rokovima iz stava (3) i (4) ovoga člana ne ispune uslovi za stalni priključak objekta, na zahtjev organa uprave nadležnog za izdavanje građevinske dozvole, izvršiće se isključenje objekta iz stava (2) ovoga člana bez prava na naknadu štete“.

U proceduri donošenja predmetnog Zakona jedinicama lokalne samouprave nije dostavljen nacrt, radi čega nisu ni imale mogućnosti da se izjasne na nacrt zakona i da stavljaju eventualne primjedbe ili prijedloge, a niti je s njima obavljena konsultacija, a navedenim zakonom im se povjeravaju određeni poslovi. Za izvršavanje tih obaveza jedinice lokalne samouprave moraju angažirati dodatne resurse, kako u radnoj snazi, tako i materijalnim i tehničkim sredstvima. Osim toga, zaposlenici organa uprave nadležnog za izdavanje građevinske dozvole u jedinicama lokalne samouprave Kantona Sarajevo, primjenjujući osporeni član Zakona, krše odredbe člana 147. stav 3. Zakona o prostornom uređenju („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 7/05), kojim je propisano da: „Za zgrade i druge građevine izgrađene bez odobrenja za građenje ne smije se dati priključak na saobraćajnu komunikaciju i komunalnu infrastrukturu“, čime čine prekršaj iz člana 163. stav 1. tačka 17. istog Zakona. Predlaže, da Ustavni sud Federacije, nakon provedene rasprave donese presudu kojom se utvrđuje da je Federacija Bosne i Hercegovine članom 68. Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine povrijedila Zakon o principima lokalne samouprave i da je osporena odredba Zakona neustavna, te da se presuda objavi u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Kantona Sarajevo“.

Podnosilac zahtjeva Općine Konjic, u prvobitnom zahtjevu je tvrdio, da je odredbama čl. 73., 76., i 78. Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine, povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Konjic. U obrazloženju svoga zahtjeva naveo je da prilikom donošenja predmetnog Zakona nisu izvršene konsultacije sa jedinicama lokalne samouprave, što je u suprotnosti s članom 56. Zakona o principima lokalne samouprave, kojim je propisana obaveza za federalne odnosno kantonalne vlasti da su dužne u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču, te usklađivanje zakona sa Zakonom o principima lokalne samouprave, zatim da izvrše prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave, sve to u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona. Podneskom od 27.01.2015. godine podnosilac zahtjeva Općine Konjic proširio je zahtjev, tvrdeći da se odredbama Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni Zakon) povrijeđuje pravo na lokalnu samoupravu Općine Konjic, odnosno općina u Federaciji Bosne i Hercegovine, te da osporeni Zakon prestaje da važi danom objavljivanja presude u „Službenim novinama Federacije BiH“, ili da se kao prelazno rješenje daje mogućnost Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da u roku od tri mjeseca (ili šest mjeseci), od dana objavljivanja presude osporeni Zakon usaglasi sa Zakonom o principima lokalne samouprave, Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Iz člana 73. predmetnog Zakona je vidljivo, da je isti u suprotnosti sa Zakonom o principima lokalne samouprave, jer oslobađa naknada JP Elektroprivredu d.o.o Sarajevo, osim koncesija, za postavljanje i popravke podzemnih i nadzemnih instalacija na javnim površinama u jedinicama lokalne samouprave. Također, osporenim Zakonom nije definisano o kojoj koncesiji se radi, odnosno ko istu daje i pod kakvim uslovima, a sve sa stanovišta Zakona o principima lokalne samouprave u pogledu građevinskog zemljišta. Stav 3. osporenog Zakona zadire u način korištenja građevinskog zemljišta, jer propisuje oslobađanje od plaćanja naknada za slučaj postavljanja instalacija u javne površine, kao i u putnom pojasu, što je u nadležnosti jedinica lokalne samouprave, a istovremeno se plaćaju zakupi na javnim putevima, koji su u nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine i kantona, čime se jedinice lokalne samouprave dovode u neravnopravan položaj u odnosu na druge razine vlasti.

Članom 76. predmetnog Zakona zabranjuje se izgradnja objekata koji nisu u funkciji obavljanja elektroenergetskih djelatnosti, kao i izvođenje drugih radova ispod, iznad i pored elektroenergetskih objekata, kojim bi se ometalo ili onemogućavalo obavljanje djelatnosti proizvodnje, prijenosa ili distribucije električne energije, na koji način se vlasnik ili posjednik nekretnine znatno ograničava u vršenju svojih prava na svojim nekretninama.

Članom 78. osporenog Zakona propisano je ko može graditi objekte i postrojenja za proizvodnju električne energije, te šta je nadležnost Federacije Bosne i Hercegovine prilikom izgradnje novih ili rekonstrukcije postojećih objekata za proizvodnju električne energije. Tvrdi, da je nejasno, ukoliko se koriste resursi lokalne zajednice koja je njezina uloga u postupku davanja odobrenja za izgradnju postrojenja i objekata za proizvodnju električne energije. Smatra, da je potpuno jasno da su odredbe osporenog Zakona u suprotnosti sa Zakonom o principima lokalne samouprave, da se njime, jedinice lokalne samouprave stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druge razine vlasti i da su isključene iz postupka odlučivanja i upravljanja građevinskim zemljištem. Povreda lokalne samouprave je posebno izražena u općinama sa velikom teritorijalnom površinom i sa bogatim prirodnim resursima.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjeve

Ustavni sud Federacije je podnescima od 22.09.2014., 04.02.2015. i 02.06.2015. godine zatražio od Predstavničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine da se, u ostavljenim rokovima izjasne na navode podnosioca zahtjeva, što nije učinjeno.

5. Javna rasprava

Ustavni sud Federacije zakazao je i održao javnu raspravu dana 07.10.2015. godine, na koju su pozvane stranke u predmetu.

Iako su sve stranke u postupku bile uredno obaviještene o danu i satu održavanja javne rasprave, na istu su se odazvali samo podnosioci zahtjeva, Načelnik Općine Novo Sarajevo, pomoćnica Načelnika za prostorno uređenje i Općinski pravobranilac, a Načelnika Općine Konjic, po punomoći su zastupali općinski sekretar i pomoćnik Načelnika za zajedničke i stručne poslove.

Podnosilac zahtjeva ispred Općine Novo Sarajevo u cijelosti je ostao kod navoda zahtjeva, a posebno je istakao, da u praksi najveći problem predstavlja, novouvedeni, a nigdje formulisani pojam „useljeni objekat“ iz člana 68. stav 2. tačka 3. osporenog Zakona, jer dovodi u pitanje praktičnu primjenu Zakona o prostornom uređenju.

Punomoćnici podnosioca zahtjeva Općine Konjic su također istakli da ostaju kod navoda proširenog zahtjeva i da osporavaju kompletan Zakon. Ističu povredu člana 8. Zakona o principima lokalne samouprave i Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, a kao praktičnu posljedicu primjene osporenog Zakona navode znatnije smanjenje prihoda Općine Konjic, uz istodobno pribavljanje imovinske koristi Federaciji i elektrodistribucijskim preduzećima. Osim što smatraju da je osporeni Zakon u suprotnosti sa Zakonom o principima lokalne samouprave, ističu i da je u suprotnosti sa Zakonom o eksproprijaciji, Zakonom o građevinskom zemljištu i Zakonom o koncesijama, ne navodeći konkretne razloge.

6. Pravo relevantno za odlučenje

6.1. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Amandman XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

„ U članu IV.C.10 iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

Zaštitu prava na lokalnu samoupravu osigurava Ustavni sud. Takav postupak pred Ustavnim sudom mogu pokrenuti općine i gradovi, kao i udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud odlučuje o sporovima između jedinica lokalne samouprave i kantona ili Federacije na zahtjev općinskog ili gradskog vijeća, načelnika općine ili gradonačelnika grada, ili udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.“

6.2. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Član 10.

„Poslovi federalnih i kantonalnih vlasti mogu biti povjereni jedinici lokalne samouprave zakonom, nakon konsultovanja tijela lokalnih vlasti kojim se navedeni poslovi povjeravaju, poštujući princip supsidijarnosti i sposobnosti lokalnih vlasti i njihove administracije da te poslove djelotvorno obavljaju.“

Član 11.

„Prijenos i povjeravanje novih poslova jedinicama lokalne samouprave bit će praćeni dodjelom sredstava potrebnih za njihovo djelotvorno obavljanje.“

Član 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se izravno tiču.

Konsultovanje u smislu prethodnoga stava ovoga člana federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Član 58.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni uskladiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana njegovoga stupanja na snagu.

Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti svoje statute sa ovim Zakonom u roku od 12 mjeseci od dana njegovoga stupanja na snagu.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe kantonalnih zakona o lokalnoj samoupravi i odredbe statuta jedinica lokalne samouprave koje su u suprotnosti sa odredbama ovoga Zakona.

Član 59.

Prijenos poslova i nadležnosti dodijeljenih ovim zakonom, kao i odgovornost jedinica lokalne samouprave za njihovo vršenje, počet će istodobno sa prijenosom sredstava potrebnih za njihovo obavljanje.

Član 61.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Službenim novinama Federacije BiH“.

6.4. Zakon o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj:66/13)

Član 68.

Privremeno priključenje

„(1) Nije dozvoljeno priključenje na distribucijsku mrežu objekata izgrađenih bez građevinske dozvole.

(2) Iznimno od stava (1) ovoga člana, Operator distribucijskog sistema može izvršiti privremeno priključenje bespravno izgrađenih objekata na distribucijsku mrežu, uz pismenu saglasnost organa uprave mjerodavnog za izdavanje građevinske dozvole, u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je izgrađeni objekat na području gdje nisu doneseni planski dokumenti;
- 2) ako je izgrađeni stambeni objekat useljen; i
- 3) ako je izgrađeni objekat u postupku legalizacije.

(3) Privremeno priključenje iz stava (2) ovoga člana se vrši po identičnoj proceduri koja se provodi za stalni priključak, do ispunjenja uslova za stalni priključak, u roku od 12 mjeseci koji je utvrđen u pisanoj saglasnosti organa uprave, mjerodavnog za izdavanje građevinske dozvole.

(4) rok iz stava (3) ovoga člana može se produžiti za dodatnih 12 mjeseci.

(5) U slučaju da se u roku iz st. (3) i (4) ovog člana ne ispune uslovi za stalni priključak objekta, na zahtjev organa uprave mjerodavnog za izdavanje građevinske dozvole, izvršiti će se isključenje objekta iz stava (2) ovoga člana, bez prava na nadoknadu štete“.

Član 73.

1. Prije početka izgradnje elektroenergetskih objekata investitor je dužan riješiti imovinsko pravne odnose.

2. Na objekte čiji su imovinsko pravni odnosi uređeni u skladu sa st. 1 ovog člana elektroenergetski subjekt nije dužan plaćati posebne naknade osim naknade za koncesiju i naknade utvrđene drugim Zakonom, a u slučaju nastanka štetnog događaja dužan je učinjenu štetu nadoknaditi.

3. Elektroenergetski subjekt koji obavlja svoju djelatnost kao javnu uslugu ima pravo svoje instalacije postavljati u javnim površinama kao i putnom pojasu putne infrastrukture bez naknade, u skladu sa važećim tehničkim i drugim propisima, uz obavezu pribavljanja saglasnosti od institucija nadležnih za upravljanje javnom površinom.

Član 76.

1. Zabranjena je izgradnja objekata koji nisu u funkciji obavljanja elektroprivrednih djelatnosti, kao i izvođenje drugih radova ispod, iznad i pored elektroenergetskih objekata kojim se ometa i onemogućava obavljanje djelatnosti iz stava 1. ovog člana (proizvodnja ili prijenos ili distribucija električne energije), ili se ugrožava rad i finansiranje elektroenergetskih objekata.

2. Vlasnici, korisnici i posjednici nekretnina koje se nalaze iznad ispod i pored elektroenergetskih objekata ne smiju vršiti radove ili druge radnje kojima se ometa i onemogućava obavljanje djelatnosti iz stava 1. ovog člana, (proizvodnja ili prijenos ili distribucija električne enrgije), ili se ugrožava rad i funkcionisanje elektroenergetskih objekata bez predhodnog odobrenja elektroenergetskog subjekta, koji je vlasnik odnosno korisnik elektroenergetskog objekta.

3. Ako je na nepropisanom rastojanju izgrađen objekt bez saglasnosti elektroenergetskog subjekta, isti je dužan, od nadležnih organa lokalne uprave, zahtijevati uklanjanje objekata.

4. U slučaju da nadležni organ lokalne uprave ne izvrši uklanjanje objekta iz stava 3. ovog člana, elektroenergetski subjekt može pokrenuti tužbu kod nadležnog suda.

Član 78.

Izgradnja proizvodnih objekata

(1) Objekte i postrojenja za proizvodnju električne energije mogu graditi domaća i strana pravna i fizička lica pod uslovima propisanim ovim i drugim zakonima.

(2) Elektroenergetski objekti se grade u skladu sa Zakonom o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br.: 2/06, 72/07, 32/08, 4/10, 13/10, 45/10) tehničkim i drugim propisima i propisima utvrđenim ovim zakonom.

(3) Izgradnja novih i rekonstrukcija postojećih objekata za proizvodnju električne energije iz nadležnosti Federacije BiH obuhvata:

- 1) hidroenergetski objekti instalisane snage iznad 5 MW i za nekoliko hidroenergetskih objekata instalisane snage veće od po 2 MW, koji slijede jedan iza drugog na rastojanju od 2 km,
- 2) termoelektrane i ostala postrojenja sa sagorijevanjem sa toplotnim izlazom od 50 MWt i više,
- 3) postrojenja za iskorištavanje pogonske snage vjetra instalisane snage od 2 MW i više,
- 4) postrojenja za iskorištavanje energije sunca instalisane snage od 1 MW i više i
- 5) ostale elektrane instalisane snage 5 MW i više.

(4) Izgradnji proizvodnih elektroenergetskih objekata prethodi izdavanje Energetske dozvole utvrđene ovim zakonom.

(5) Za proizvodne elektroenergetske objekte koji su u nadležnosti kantona Energetsku dozvolu izdaje Ministarstvo.

(6) Za proizvodne elektroenergetske objekte iz stava (3) a čija je instalisana snaga jednaka ili viša od 30 MW, Energetsku dozvolu izdaje Ministarstvo uz prethodnu pribavljenu saglasnost Vlade Federacije i Parlamenta Federacije.

(7) Za proizvodne elektroenergetske objekte, iz stava (3) a čija je instalisana snaga manja od 30 MW, Energetsku dozvolu izdaje Ministarstvo uz prethodnu pribavljenu saglasnost Vlade Federacije.

8. Činjenično stanje i stav Suda

Ustavni sud Federacije utvrdio je relevantne činjenice na osnovu zahtjeva podnosioca, te njihovih izlaganja na javnoj raspravi i pismenog očitovanja Saveza općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine, akt broj: 727/15 od 14.10.2015. godine, na traženje Ustavnog suda Federacije. Predstavnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, ni nakon više zahtjeva Ustavnog suda Federacije, nisu se očitovali na navode zahtjeva.

Iz navoda podnosioca zahtjeva proizilazi tvrdnja, da se osporenim članovima Zakona jednicama lokalne samouprave prenose i povjeravaju novi poslovi bez dodjele sredstava potrebnih za njihovo djelotvorno obavljanje, odnosno da prilikom donošenja Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine nisu konsultovane jedinice lokalne samouprave, kako je to propisano u članu 56. Zakona o principima lokalne samouprave.

Savez općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine u podnesku kojim se očitovao na postavljeno pitanje, istakao je da je bio konsultovan tokom procedure donošenja predmetnog Zakona. Na taj način se otklanja sumnja u navode i tvrdnje podnosioca zahtjeva, da jedinice lokalne samouprave, u postupku donošenja Zakona, čije odredbe osporavaju, nisu bile konsultovane u smislu člana 56. Zakona o principima lokalne samouprave.

Ustavni sud Federacije, razmatrajući zahtjeve podnosioca, podnesak Saveza općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine i navode stranaka na javnoj raspravi, donio je odluku kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, članom VI.2.(1) propisano je da se u općinama ostvaruje lokalna samouprava, a članom VII.3. da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini, kao i opća pravila međunarodnog prava, čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine. Evropska povelja o lokalnoj samoupravi, kao akt međunarodnog prava, ratifikovana je 1994. godine, kada je i stupila na snagu i od tada su njezine odredbe postale sastavni dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine, a Zakon o principima lokalne samouprave, koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine je stupio na snagu 07.09.2006., nakon što je objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj :49/06.

Međutim, vezano za navode podnosioca zahtjeva Općine Novo Sarajevo, kojim se osporava član 68. Zakona o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine, stoji njegova tvrdnja, da se Općini Novo Sarajevo, Sarajevo nameće dodatna obaveza, suprotno čl. 10. i 11. Zakona o principima lokalne samouprave, jer je u stavu (2). osporenog člana Zakona propisano:“ Izuzetno od stava (1) ovoga člana, Operater distributivnog sistema može izvršiti privremeno priključenje bespravno izgrađenih objekata na distributivnu mrežu, uz pisanu saglasnost organa uprave nadležnog za izdavanje građevinske dozvole, u slijedećim slučajevima....“, a to je organ jedinice lokalne samouprave. Nesporno je, da jedinica lokalne samouprave za izvršavanje nametnute obaveze mora angažovati dodatne resurse u novim zaposlenicima i materijalno- tehničkim sredstvima. To iziskuje i dodatna materijalna sredstva, koja su trebala da prate prijenos i povjeravanja ovih poslova jedinicama lokalne samouprave, kako je to propisano u članu 59. Zakona o principima lokalne samouprave, a što nije u konkretnom slučaju.

Navodi podnosioca zahtjeva Općine Konjic, kojim se ukazuje da čl. 73., 76. i 78. osporenog Zakona povrjeđuju pravo na lokalnu samoupravu Općine Konjic, se također pokazuju djelomično osnovanim. U stavu 2. člana 58. Zakona o principima lokalne samouprave propisano je: “Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni uskladiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu“. Navedeni Zakon je objavljen u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 49/06 , a u članu 61. ovoga Zakona propisano je:

„Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“. Dakle, Zakon je stupio na snagu, dana 07.09.2006. godine, a Zakon o električnoj energiji u Federaciji Bosne i Hercegovine donesen je i objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 66/13, što nesporno ukazuje da navedeni Zakon nije usklađen sa članom 58. stav 2. istog Zakona, odnosno da nije postupljeno prema pomenutoj odredbi.

To se potvrđuje i osporenim odredbama člana 73. st. 2. i 3. i člana 76. st. 3. i 4. Zakona, kojim se, za vlasnike elektroenergetskih objekata propisuju posebne pogodnosti na račun jedinica lokalne samouprave.

Ustavni sud Federacije smatra, da se stavom 1. osporenog člana 73. te st. 1. i 2. osporenog člana 76. i članom 78. Zakona ne povrjeđuje pravo lokalne zajednice, jer se odredbama ovih članova ne propisuju obaveze jedinicama lokalne samouprave koje bi utjecale na ostvarivanje njihovih nadležnosti.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova, odlučujući u sastavu: Domin Malbašić, predsjednik Suda, Sead Bahtijarević, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, mr. sc. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof. dr. Edin Muminović i dr. sc. Kata Senjak, sudije Suda.

Predsjednik
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Domin Malbašić